

РЕШЕНИЕ

№ 4535

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3874** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните-С.-град, чрез процесуален представител –адв. Б. със съдебен адрес за призоваване: [населено място], [улица]срещу Решение № 863 от 20.02.2023 г., постановено по АНХД № 20221110202137/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 259/25.11.2020 г., издадено от д-р К. Н. – директор на ОДБХ – С. град, на „Хоспис Голямата къща“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че е налице нарушение на правото на защита на санкционираното лице, а именно да разбере фактическите и правни рамки на административнонаказателното обвинение, предвид мотивите на СРС за неяснота относно коя от трите алтернативни изпълнителни форми на деянието е осъществена съгласно чл.23 ал.1 Закона за храните /ЗХ/. В касационната жалба се твърди, че е неправилно решението на съда, че субектът на нарушението не се квалифицира като „бизнес оператор“ по смисъла на Закона за храните, като се сочи определението по чл.9 от нормативния акт. На трето място в жалбата са изложени твърдения, че

решението на СРС е неправилно в частта, в която е прието, че не става ясно за какво е наложена санкцията, като се сочи системната връзка между чл.23 и чл.24 ЗХ. В края на жалбата са изложени твърдения относно правилността на наложеното от административнонаказващия орган наказание. Моли съда за отмяна на въззивното съдебно решение, а процесното НП да бъде потвърдено. Претендират се адвокатско възнаграждение и за двете инстанции, като представя доказателства в тази насока и прави възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение на другата страна.

Ответникът – „Хоспис Голямата къща“ ЕООД в съдебно заседание се представлява от адв. П., като моли решението на СРС да бъде оставено в сила и да му бъдат присъдени разноски по представения от него списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на жалбата, като счита решението на СРС за неправилно.

Административен съд София – град, XXI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство - съгласно препращащата норма на чл. 63в от ЗАНН касационната жалба е подадена пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл.63 ЗАНН, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от същия кодекс.

При извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН проверка, съдът не установи наличието на пороци, засягащи валидността и допустимостта на обжалвания съдебен акт.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за неправилно по следните съображения:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на „Хоспис Голямата къща“ ЕООД срещу НП № 259/25.11.2020 г., издадено от д-р К. П. Н. – директор на ОДБХ – С. град, на „Хоспис Голямата къща“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което на основание чл. 128, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от ЗХ, на „Хоспис Голямата къща“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 4000 (четири хиляди) лева за това, че при извършена проверка на 08.07.2020 г. било установено, че „Хоспис Голямата къща“ ЕООД извършва търговска дейност – предлага готова кулинарна продукция от кухня майка-кетъринг в обект: Разливна, находящ се в [населено място], [улица], без удостоверение за регистрация по чл. 23 от ЗХ, с което била нарушена разпоредбата на чл. 23, ал.1 от ЗХ.

С Решение № 863 от 20.02.2023 г., постановено по АНХД № 20221110202137/2022 г. по описа на СРС съдът е отменил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 08.07.2020 г. „Хоспис Голямата къща“ ЕООД извършва търговска дейност – предлага готова кулинарна продукция от кухня майка-кетъринг в обект: Разливна, находящ се в [населено място], [улица], без удостоверение за регистрация по чл. 23 от ЗХ.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че на „Хоспис Голямата къща“ ЕООД е предявено нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗХ, като в НП е посочената разпоредбата в цялост и по този начин е неясно коя от трите алтернативни

изпълнителни форми на деянието е осъществена и какви групи храни по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗХ е била произвеждана, преработвана или дистрибутирана. Съдът е изложил мотиви за това, че използваното в АУАН и НП словосъчетание „предлага готова кулинарна продукция от кухня майка-кетъринг“ не дава еднозначен отговор на това какво точно изпълнително деяние се приписва на „Хоспис Голямата къща“ ЕООД, доколкото липсва каквато и да е конкретика относно визираната „кухня майка-кетъринг“. Според въззивния съд пестеливото и неясно посочване на тези съставомерни обстоятелства не дава възможност да се разбере по какъв начин се е осъществявало „предлагането“ на храни в обекта и, най-вече, от кого, предвид неясния статут и наименование на „кухня майкакетъринг“.

Като следващ аргумент за отмяна на НП съдът е посочил, че е нарушена нормата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като АНО е приложил санкционна разпоредба, която е неотнормисима към твърдяното нарушение по чл. 23, ал. 1 от ЗХ, както и към субекта на това нарушение. В НП е посочена разпоредба на чл. 128, ал. 2 от ЗХ и е направена привръзка с чл. 128, ал. 1, т. 3 от ЗХ. Според въззивният съд нито в АУАН обаче, нито в НП са наведени факти или обстоятелства, с които да се аргументира извода, че дружеството се явява „бизнес оператор“, а не субект по чл. 128, ал. 1 от ЗХ, като подчертава, че двете санкционни разпоредби предвиждат различни размери на имуществените санкции.

Съдът е приел, че привръзката на чл. 128, ал. 2 с ал. 1, т. 3 от ЗХ допълнително подхранва неяснотата относно нарушението и неговия субект, тъй като в т. 3 на ал. 1 не се съдържа основание за налагане на санкция за нарушение на чл. 23 от ЗХ, а се визира налагане на наказание на лице, извършващо определена дейност без самото лице да е вписано в регистъра по чл. 24, ал. 1 от ЗХ. В този смисъл не става ясно дали санкцията е за това, че жалбоподателя не се е вписал като бизнес оператор в регистъра (на каквито съждения навежда приложената санкционна разпоредба на чл. 128, ал. 2 от ЗХ) или е наложена за това, че се предлага готова кулинарна продукция от кухня майка-кетъринг без удостоверение за регистрация по чл. 23 от ЗХ, както сочи текстовото описание. В последния случай обаче санкционната разпоредба на чл. 128, ал. 2 от ЗХ е неприложима.

Като последен аргумент за отмяната на НП СРС е посочил, че всяко от горепосочените процесуални нарушения е съществено по своя характер и е достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП, доколкото наказаното дружество е поставено в невъзможност да разбере действителните параметри на предявеното му нарушение, точната правна квалификация и най-вече основанията за налагане на административно наказание, с което правото на защита необратимо е опорочено. В тази връзка съдът е приел, че обсъждането на правилното приложение на материалния закон се явява безпредметно.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е правилно е приел, че на на 08.07.2020 г. „Хоспис Голямата къща“ ЕООД извършва търговска дейност – предлага готова кулинарна продукция от кухня майка-кетъринг в обект: Разливна, находящ се в [населено място], [улица], без удостоверение за регистрация по чл. 23 от ЗХ.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд неправилно е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН, тъй като в обжалваното наказателно постановление ясно е посочено извършеното деяние,

което е съставомерно по чл.23 ал.1 ЗХ. В случая жалбоподателят „Хоспис Голямата къща“ ЕООД се защитава срещу фактите, а не срещу правната квалификация. От направените констатации в НП със словесно съдържание става ясно коя от трите форми е имал предвид административнонаказващия орган, поради което касационната инстанция не приема извода на въззивния съд, че е нарушено правото на защита на санкционираното дружество.

Предвид изложеното, касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено.

Непроизнасянето на въззивната инстанция по същество на спора е пречка за решаване на делото по същество от настоящата инстанция. Съгласно чл.218 АПК предмет на проверка от касационната инстанция е правилността на обжалваното решение като краен резултат по изложените в него мотиви. Липсата на мотиви по същество на спора води до извода за липса на предмет на проверка. Освен това произнасянето на касационната инстанция по същество, на основание фактическите установявания във въззивното производство, без изложени мотиви в обжалваното решение в тази насока, би лишило страната от една инстанция по същество.

Предвид това делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съгл. чл.314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства изведе правни изводи по същество на спора. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в чл.226 ал.3 АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 863 от 20.02.2023 г., постановено по АНХД № 20221110202137/2022 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 7-ми състав
ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.